

РЕШЕНИЕ

№ 1002

гр. Бургас, 28.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, XII СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: МАРИЕТА Д. БУШАНДРОВА

при участието на секретаря МИЛИЦА Т. ДИМИТРОВА
като разгледа докладваното от МАРИЕТА Д. БУШАНДРОВА Частно
наказателно дело № 20222120203866 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.145 и следващите от Административно процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл.72, ал.4 от Закона за Министерство на вътрешните работи (ЗМВР) и е образувано по жалба на К. С. Б., ЕГН *****, посредством процесуалния си представител адв. К. срещу Заповед за задържане ....., издадена от Н. М..... С., р.....

С жалбата се моли за отмяна на атакуваната заповед за задържане, поради незаконосъобразност. Защитникът на жалбоподателя твърди, че С. е бил задържан без да са налице данни, че е извършил престъпление.

В открито съдебно заседание жалбоподателят се представлява от пълномощник – адв. С. К. – БАК, който поддържа жалбата.

Ответникът по жалбата – Н. М..... С., р....., оспорва жалбата. Моли заповедта да бъде потвърдена.

Съдът след като се запозна с материалите по делото и становищата на страните, приема, че жалбата е процесуално ДОПУСТИМА, като подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от надлежна страна, имаща право и интерес от обжалването. Същата е изготвена в предвидената форма и е придружена от необходимите приложения. Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съобразно разпоредбата на чл. 168, ал. 1 от АПК, съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл.

Оспореният акт е издаден от полицейски орган по смисъла на чл. 53 от ЗМВР в границите на предоставената му съгласно чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР, компетентност.

Спазена е предвидената от закона форма, като заповедта съдържа задължителните реквизити, посочени в специалната норма на чл. 74, ал. 2 от ЗМВР, а именно: вписани са името, длъжността и местоработата на служителя, издал заповедта, както и данните индивидуализиращи задържаното лице – трите имена, ЕГН и адресна регистрация, датата и часът на задържането. Разяснени са правата на задържаното лице по чл. 63, ал. 3 и 4 и чл. 64 от ЗМВР и му е предоставено копие от заповедта срещу подпис.

Заповедта е мотивирана, като в нея са изложени фактическите и правни основания за издаването ѝ. Нормата на чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР, овластява полицейските органи да задържат лица в случаи, определени от закон, а именно за които има данни, че са извършили престъпление, като процедурата е регламентирана в следващите правни норми от закона. По правната си същност задържането под стража на основание чл. 72, ал. 1, т. 1 вр. с чл. 73 ЗМВР представлява принудителна административна мярка по смисъла на чл. 22 ЗАНН – административно разпореждане на орган на власт, непосредствено засягащо правната сфера на адресата, която има за цел чрез задържането да се предотврати възможността лицето да извърши престъпление, да продължи да извършва престъпление или да се укрие. Предпоставка за прилагането е наличието на достатъчно данни, от които може да се направи предположение, че лицето, срещу което се прилага мярката, е извършило престъпно деяние.

Съдът не споделя становището на защитата, че няма данни доказващи участието на жалбоподателя в посоченото престъпно деяние като цитираното в заповедта, че жалбоподателят е съпричастен по извършване на престъпление по чл. 235 от НК и чл. 252 от НК не е достатъчно основание за задържане на лицето.

Целта на закона е задържането като превантивна мярка да предотврати възможността задържаното лице да се укрие и спрямо него да не може да бъде проведено предварително разследване. Поради това, възможността на органите на МВР да приложат принудителната административна мярка "задържане за срок до 24 часа" е дейност, свързана с разкриването на престъпление, а не с наличието на вече доказано такова. За прилагането на мярката е необходимо данните, обосноваващи предположението, че има вероятност лицето да е извършител на престъплението или да е съпричастен към него, да са установени преди извършване на задържането, както е в настоящия случай. Задържането, като принудителна административна мярка, се предприема от полицейския орган при условията на оперативна самостоятелност. За прилагането на тази принудителна административна мярка законодателят не е

предвидил необходимост да са събрани доказателства, установяващи по категоричен начин вината на лицето, извършило престъпление по смисъла на НК.

При тези данни съдът счита, че правилно в хода на административното производство е направено предположение, че съществуват данни К. С. Б., ЕГН ***** да е извършил престъпление по чл. 235 от НК и чл. 252 от НК.

Изискването за излагане на фактическите основания на заповедта в случая е изпълнено, като е посочено в каква връзка е формирано предположението за евентуална съпричастност на лицето. В случая не е необходимо подробно и изчерпателно описание на всички данни относно деянието, съдържащи се в доказателствата по преписката. Достатъчно е засегнатото лице да е разбрало на какво основание е задържано и в какво се изразява престъпното деяние, което полицейският орган счита, че е извършено, т.е. да е разбрало по повод на какво е формирано подозрението срещу него. Видно от приложената по делото преписка това е изпълнено от полицейските служители, като на лицето е дадена възможност и да ангажира адвокатска защита, от което свое право той не се е възползвал, т.е. в конкретния случай са налице посочените предпоставки, поради което следва да се приеме, че оспорената заповед е в съответствие с практиката на Европейския съд за защита на правата на човека.

Прилагането на принудителната административна мярка е съобразено и с целта на закона - да се даде възможност на органите на МВР да разкрият евентуално извършеното престъпление. Налагането на принудителната административна мярка "задържане за срок от 24 часа" в случая е оправдано.

В този смисъл, съдът намира за неоснователни твърденията на защитата, че задържането на жалбоподателя е незаконосъобразно.

С оглед горното съдът намира, че в конкретния случай издадената заповед за задържане е законосъобразна, поради което и подадената срещу нея жалба следва да се остави без уважение, а заповедта за задържане следва да бъде потвърдена.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал.2, предл. последно от АПК, Бургаският районен съд

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на К. С. Б., ЕГН *****, посредством процесуалния си представител адв. К. срещу Заповед за задържане ....., издадена от Н. М..... С., р....., като **НЕОСНОВАТЕЛНА**.

ПОТВЪРЖДАВА Заповед за задържане ....., издадена от Н. М..... С.,

р.....

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд – гр. Бургас в 14 - дневен срок от днес.

РЕШЕНИЕТО е изготвено и обявено на страните в съдебно заседание, проведено на **28.10.2022г.**

Съдия при Районен съд – Бургас: _____